

Côte d'Ivoire has a large margin to collect more revenue. Tax reform is needed to improve the level of tax revenue and also to reduce tax distortions. Indeed, in addition to the under-mobilization of tax revenue, the current system is at the origin of serious economic distortions linked to the intensive granting of exemptions and derogatory measures.

The new tax reform should be ambitious and cover all types of taxes. Taxes, through their impact on increasing the level of tax revenue in the general state budget, will also contribute to better financing of different economic sectors. In order to assert itself as the new economic power in West Africa, Côte d'Ivoire must prove its ability to increase tax revenues while ensuring businesses more efficient procedures.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ОПОДАТКУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ

Амансахєдов А., гр. БЕМ-М-320ік

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **Г.М. Копцева**,

*Національний технічний університет «Харківський політехнічний
інститут»*

Вибір сільськогосподарським товаровиробником системи оподаткування залежить від різних чинників (доходу, рентабельності його діяльності, виду діяльності тощо) [1]. Сільськогосподарські товаровиробники, можуть застосовувати такі системи оподаткування: загальну систему зі сплатою податку на прибуток та інших податків, установлених ПКУ; спрощену систему зі сплатою єдиного податку у третій групі (ставка 3% + ПДВ або за ставкою 5 % без сплати ПДВ); спрощену систему зі сплатою єдиного податку у четвертій групі. Кожна із систем оподаткування має свої переваги та недоліки. За проведеним аналізом було встановлено, що:

- загальна система оподаткування вигідна підприємствам з невисокою рентабельністю;

- третя група платників єдиного податку зі ставкою 5 % є оптимальною неплатникам ПДВ, особливо з високою рентабельністю;

- третя група платників єдиного податку зі ставкою 3 % та сплатою ПДВ найменш вигідна сільськогосподарським товаровиробникам, проте має переваги для високорентабельних аграріїв у порівнянні із загальною системою оподаткування;

- четверта група платників єдиного податку найбільш вигідна сільгоспвиробникам (особливо високорентабельним).

У сучасних умовах будь-який податок несе дві функції – фінансову та регулюючу. Фінансову функцію єдиний податок четвертої групи оподаткування для сільськогосподарських товаровиробників виконує досить незначно, проте регулююча функція цього податку дуже дієва. Єдиний податок за четвертою групою дозволяє розвиватися великим та середнім виробникам, тому що дрібні фермери повинні витратити свій час на адміністрування цього податку, наймати бухгалтера для здійснення операцій щодо ведення обліку, складання звітності з оподаткування.

До проблемних питань у сфері оподаткування сільськогосподарських товаровиробників можна віднести наступні:

- зростання сум податкових зобов'язань з ПДВ, що вплинуло на розмір обігових коштів сільськогосподарських товаровиробників;

- несправедливість використання грошової оцінки землі як бази для оподаткування єдиним податком четвертої групи як для рослинницької так і для тваринницької діяльності – необхідно враховувати залежність доходів від цих видів сільського виробництва із площею наявних земельних угідь;

- недоцільність застосування однакового податкового інструментарію до великих агрохолдингів й до малих та середніх господарств;

- майже відсутність стимулюючого податкового механізму до створення додаткової кількості робочих місць та збільшення доданої вартості в сільському господарстві тощо [2].

Подальший розвиток податкової політики щодо сфери сільськогосподарського виробництва має забезпечувати оптимальне виконання фінансових (забезпечення належної ресурсної бази бюджетів місцевого самоврядування сільських територій) та регулюючих (вирівнювання умов господарювання для різних категорій сільськогосподарських товаровиробників) цілей і завдань, що стоять перед системою оподаткування в сільськогосподарському секторі економіки. Механізми податкового регулювання в аграрній сфері повинні бути спрямовані на вирішення наступних цілей і завдань: надання фінансової допомоги для певних груп платників податків (особливо для трудо- та капіталомістких галузей тваринництва, овочівництва, виноградарства, садівництва); створення економічних стимулів щодо інвестування коштів товаровиробниками в основний капітал і розвиток деяких видів земельного користування; зменшення витрат на податкове адміністрування за рахунок спрощення процесу збору податків; прискорена амортизація для знову створених та малих

підприємств; інвестиційний кредит тощо. Запровадження означеного підходу до формування податкових механізмів дасть можливість реалізувати податковий потенціал товаровиробників галузі сільського господарства та забезпечити регулюючий вплив оподаткування на економічні процеси.

Інформаційні джерела:

1. Аналізуємо системи оподаткування. URL: <https://uteka.ua/ua/publication/agro-4-nalogooblozhenie-selxozpredpriyatij-12-analiziruem-sistemy-nalogooblozheniya>

2. Коптева Г.М., Мальцева А.О., Ніколаєнко О.О. Оподаткування діяльності сільськогосподарських товаровиробників: сучасний стан та перспективи. *Вісник Національного технічного університету «ХПИ». Серія: Актуальні проблеми розвитку українського сусільства*, № 1. 2020. С. 95-100.

ПРИДБАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ: ПИТАННЯ ОБЛІКУ І ОПОДАТКУВАННЯ

Гайдар І.Ю., здоб. ОС «магістр»

Науковий керівник – д-р екон. наук, доц. **К.О. Утенкова**

Державний біотехнологічний університет

Придбання основних засобів є одним із головних джерел надходження цієї категорії активів на підприємство.

Придбання основних засобів, як правило, оформлюють договором купівлі-продажу. За таким договором одна сторона (продавець) передає чи зобов'язується передати майно у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно та сплатити за нього певну грошову суму (ч. 1 ст. 655 ЦКУ). Окрім договору, покупець отримує від постачальника також примірник документа, на підставі якого той здійснює його відвантаження, зазвичай, накладну (товарно-транспортну накладну). Якщо йдеться, наприклад, про придбання автомобіля, то його супроводжуватиме технічна документація, яку постачальник (виробник) передає покупцеві.

Решта витрат, які формуватимуть первісну вартість автомобіля, підтверджуватимуть інші первинні документи – платіжні доручення, акти наданих послуг, страхові поліси тощо. Після того, як автомобіль потрапив на підприємство, бухгалтер вивчає всі отримані з ним документи й оприбутковує його на баланс підприємства. На підставі